

Bespiegeling

Na een rampzalige politieke gebeurtenis volgt een tijd van bespiegeling. Als de kruitdampen zijn opgetrokken is er een korte periode ontstaan waarin de commentatoren het uit de hand gelopen conflict tegen het licht houden.

En dat kan soms verrassende resultaten opleveren. Zo is er een commentator, die meent dat de recentelijk afgetreden wethouders [aan een vorm van overgevoeligheid lijden](#), die ze misschien ongeschikt maakt voor het ambt dat een keiharde mentaliteit zou vereisen. Waaruit die overgevoeligheid zou blijken meldt de commentator niet, uit de werkelijkheid van het politieke bedrijf kan hij dunkt mij, geen enkel bewijs voor zijn stelling vinden. Integendeel, als je keihard een eenmaal ingenomen standpunt tegen de stroom in blijft verdedigen, of onbesuisd te werk gaat, dan is een andere kwalificatie op je van toepassing.

Er moet iets anders aan de hand zijn en uit de persberichten, die na het aftreden van de wethouder verschenen, valt wel het een en ander af te leiden. Bijvoorbeeld dat ze elkaar tegenspreken, onduidelijk zijn en in clichétaal om de hete brei heen dansen. Dat schiep geen helder beeld en liet ons, die recht hebben op een eerlijke en objectieve berichtgeving, in het ongewisse.

Wat we willen weten is hoe het heeft kunnen gebeuren. Waar de schoen wrong en het schip uiteindelijk strandde. Was er al lange tijd achter de schermen gemor? Hebben de coalitiepartners in het ontslag een rol gespeeld en wellicht een doorslaggevende rol? Hoe zat het eigenlijk in de VVD zelf. Ging het daar mis. Was iedereen het er wel mee eens om de wethouder te laten vallen?

Ik denk dat er uit de losse hand wel een paar al bekende wrijfpunten zijn te noemen. Bijvoorbeeld: onderuit gegaan bij het kleedkamer drama van de SV 's-Graveland. Een dubieuze rol bij de Albert Heijn aanslag op De Dobber. Een financieel beleid dat de gemeente naar zwaar weer heeft gestuurd. En misschien ook wel onenigheid met een VVD fractie, waarvan sommige leden zich in de raad onmogelijk gedragen en bijv. complete sportverenigingen willen opheffen.

Dat kan allemaal maar het hoeft niet. Maar de hoofdrolspelers weigeren inzicht te geven en het is dat soort *dédain*, dat zo kenmerkend is voor het huidige gemeentebestuur. De naar binnen gerichte blik, de liefde voor geheimhouding, de angst zich bloot te geven om zich vervolgens dan maar te hullen in de nevelen van routineus taalgebruik.

Negatieve publiciteit, zo beweert [een van de persberichten](#), zou een belangrijke rol hebben gespeeld. Als dat waar is, zou men lering moeten trekken uit het feit dat de macht van het woord door de eeuwen heen onverminderd in stand is gebleven.

Putter